

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: J. P.**, nar. „X“, „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti **žalovanému: Magistrát města Mostu**, se sídlem Radniční 1/2, Most, zastoupený JUDr. Tomášem Kindlem, advokátem se sídlem Blatenská 3218/83, Chomutov, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** v řízení vedeném pod sp. zn. OSČ-Př/151890/4847/2014/DP, **vydat rozhodnutí do 60 dnů** od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **19 297,50 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se včasně podanou žalobou domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. OSČ-Př/151890/4847/2014/DP, ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Současně se žalobce domáhal náhrady nákladů řízení.

Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný zahájil s žalobcem řízení o přestupku doručením příkazu ze dne 5.3.2015, č.j. MmM/027381/2015/OSČ-P/DP, sp. zn. OSČ-Př/151890/4847/2014/DP, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 46 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“). Žalobce podal odpor proti příkazu dne 20.3.2015 prostřednictvím svého zástupce Ing. M. J. Odpor byl dle žalobce

podán elektronicky bez důvěryhodného elektronického podpisu. Následně bylo dle žalobce podání potvrzeno e-mailem opatřeným uznávaným elektronickým podpisem dne 25.3.2015.

Žalobce trval na tom, že žalovaný byl po doručení podání ze dne 25.3.2015 povinen ve lhůtě 60 dnů od doručení původního odporu vydat rozhodnutí ve věci. Žalovaný tak neučinil a proto je dle žalobce nečinný.

Žalobce uvedl, že vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, který mu poskytuje procesní právní předpis, když dne 9.7.2015 podal k nadřízenému orgánu žalovaného žádost o opatření proti nečinnosti úřadu.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení. Uvedl, že k podání ze dne 20.3.2015, které učinil Ing. M. J., byla přiložena plná moc bez písemného nebo elektronického podpisu zmocnitele. Žalovaný uvedl, že z úřední činnosti je mu známo, že Ing. M. J. zastupuje obviněné z přestupků v řadě správních řízení relativně často, nelze tedy pochybovat o jeho znalosti náležitostí podání. Rovněž žalovaný podotkl, že nepodepsaná plná moc patří mezi standardní obstrukční postup Ing. J. při komunikaci se správním orgánem. Žalovaný uvedl, že přípisem ze dne 25.3.2015 vyzval zmocněnce ing. J. k doplnění podpisu na plné moci a výzvu odeslal do jeho datové schránky. Dne 25.3.2015 žalovaný obdržel elektronické podání, které bylo opatřeno znávaným elektronickým podpisem, ovšem přílohou tohoto podání byla opět nepodepsaná plná moc k zastupování žalobce pro Ing. J. Z uvedeného dospěl žalovaný k závěru, že bylo řádně doplněno podání odporu, ale nedošlo k předložení podepsané plné moci. Žalovaný je toho názoru, že v takovém případě se v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), k takovému podání nepřihlíží. Na základě uvedených skutečností žalovaný vyhodnotil podání odporu jako podání učiněné neoprávněnou osobou, neboť Ing. M. J. ani přes výzvu nedoplnil podpis na plnou moc. Proto byla vyznačena na příkaz právní moc s datem 28.3.2015.

Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které uvedl, že žalovaný měl k odstranění nedostatků podání odporu vyzvat především samotného žalobce jako účastníka řízení. Pokud totiž má správní orgán pochybnosti o tom, zda určité zastoupení vůbec existuje, není možné činit úkony vůči osobě, kterou zatím nelze za zmocněnce účastníka řízení považovat. Poukázal rovněž na skutečnost, že byla-li potřeba doplnit podpis na plnou moc, jedná se o osobní úkon, který může učinit pouze zmocnitel. Dále poukázal na judikaturu, ze které vyplývá, že v případě nečinnosti zmocněnce, měl být při nedostatku podpisu na plné moci vyzván k odstranění pochybností o zmocnění přímo zmocnitel jako účastník řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.9.2011, č.j. 4 As 27/2011-37, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19.11.2015, č.j. 1 As 100/2015-59, či rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6.8.2015, č.j. 30 A 41/2015).

Dále žalobce poukázal na skutečnost, že i v případě, že by správní orgán dospěl k závěru, že žalobce ve správním řízení zastoupen nebyl, nemohl zůstat v daném případě zcela nečinným, ale měl informovat o učiněném podání odporu samotného žalobce s poučením o možnosti využití ustanovení § 34 odst. 4 správního řádu.

Právní zástupce žalobce při jednání soudu přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení ve znění repliky. Zdůraznil, že dle jeho názoru u žalovaného stále trvá nečinnost. Uvedl, že u elektronického podání postačuje, pokud je elektronickým podpisem opatřen pouze nosný e-mail a nemusí být opatřeny elektronickým podpisem i jednotlivé jeho přílohy. Dále právní zástupce žalobce uvedl, že má za to, že žalovaný pochybil, pokud v předmětné věci výzvu k odstranění vad žalobcova podání zasílal pouze zmocněnci žalobce a nikoli i samotnému žalobci. Za tohoto skutkového stavu dle zástupce žalobce nemohl žalovaný legitimně dovodit, že v dané věci žalobcem nebyl podán odpor v důsledku nepodepsané plné moci a následně nemohl vydaný příkaz opatřit doložkou právní moci. Poznamenal dále, že výzva k odstranění vad žalobcova podání nebyla žalovaným opatřena elektronickým podpisem, třebaže tak mělo být učiněno. Elektronický podpis měla připojit tzv. oprávněná úřední osoba nebo pověřená referentka, což dle zástupce žalobce vyplývá ze spisového řádu žalovaného a z obecných zásad řádnosti veřejné správy.

Právní zástupce žalovaného při tomtéž jednání soudu odkázal na písemné vyjádření k žalobě. Uvedl, že v daném případě byl podepsán toliko e-mail a nikoli i jeho přílohy. Z toho důvodu má za to, že by soud měl vyslovit obdobné závěry jako ve věci sp. zn. 15 A 66/2015. Dotyčný e-mail nebyl do 5 dnů řádně doplněn, a proto se k jeho přílohám ze strany žalované legitimně nepřihlíželo. Předmětnou plnou moc zástupce žalobce ve správním řízení doplnil až po stanovené pěti denní lhůtě, a to i přes řádně doručenou výzvu. Zdůraznil, že předmětný příkaz nabyl řádně právní moci. Trval na tom, že k vytýkané nečinnosti ze strany žalovaného nedošlo.

Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), se lze domáhat po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ust. § 81 odst. 1 s.ř.s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Soud konstatuje, že z obsahu správního spisu jednoznačně vyplývá, že žalobce vyčerpal zasláním žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu ze dne 3.7.2015 Krajskému úřadu Ústeckého kraje prostředky k nápravě nečinnosti ve správním řízení, proto je možno přistoupit k meritornímu přezkumu v rámci správního soudnictví.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že příkazem o uložení sankce za přestupek ze dne 5.3.2015, sp. zn. OSČ-Př/151890/4847/2014/DP, č.j. MmM/027381/2015/OSČ-P/DP, byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 46 odst. 1 přestupkového zákona, kterého se dopustil tím, že po uložení sankce zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, neodevzdal do pěti pracovních dnů od nabytí právní moci rozhodnutí Magistrátu města Teplice (tj. do dne 3.11.2014) řidičský průkaz příslušnému orgánu evidence, tedy odboru správních činností Magistrátu města Mostu. Předmětným příkazem mu byla uložena pokuta ve výši 3 000,- Kč. Příkaz byl žalobci doručen dne 12.3.2015.

Dne 20.3.2015 byl žalovanému doručen prostřednictvím elektronické pošty odpor vyhotovený Ing. M. J., k němuž byla přiložena plná moc ze dne 16.3.2015, kterou žalobce

zmocňoval Ing. M. J. Tato plná moc nebyla podepsána. Předmětné podání prostřednictvím elektronické pošty nebylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem.

Na obdržení uvedeného podání reagoval žalovaný přípisem ze dne 25.3.2015, č.j. MmM/036022/2015/OSČ-P/DP, kterým byl Ing. M. J. jako podatel upozorněn na skutečnost, že odpor nebyl opatřen uznávaným elektronickým podpisem a že přiložená plná moc, kterou byl žalobcem zmocněn k zastupování ve správním řízení, není podepsána. Současně jej vyzval k odstranění uvedených nedostatků. Přípis byl zaslán v 9.10 hodin dne 25.3.2015 do datové schránky Ing. J. Doručen byl dne 29.3.2015.

Následně dne 25.3.2015 v 15.30 hodin byl tentýž odpor doručen žalovanému prostřednictvím elektronické pošty, ovšem odpor byl tentokrát opatřen uznávaným elektronickým podpisem Ing. J. Přílohou podání byla opět plná moc ze dne 16.3.2015, která nebyla žádným způsobem podepsána ze strany žalobce.

Právní úprava příkazního řízení je obsažena v ustanovení § 87 zák. č. 200/1990 Sb. o přestupcích (dále jen „zákon o přestupcích“). V odst. 1 tohoto ustanovení je uvedeno, že není-li pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, může správní orgán bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty.

Dle odst. 4 téhož ustanovení obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení.

Dle odst. 5 citovaného ustanovení příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.

V projednávané věci je ke dni konání jednání soudu nesporné, že odpor proti vydanému příkazu byl podán včas, úkon byl učiněn zmocněncem žalobce, ovšem byla připojena plná moc, jejíž vadou byla absence podpisu žalobce. Pro posouzení dané věci je podstatné stanovit, zda předmětný příkaz nabyl právní moci, či zda v důsledku včasného podání odporu došlo ke zrušení příkazu. Zásadní otázkou je skutečnost, zda absence podpisu na plné moci, kterou žalobce zmocnil osobu, která odpor podala, odůvodňuje postup žalovaného, který vyzval k odstranění vad pouze zmocněnce a v důsledku jeho nečinnosti následně od podaného odporu zcela bez dalšího odhlédl a považuje předmětný příkaz za pravomocný.

Soud konstatuje, že správní řád nestanoví povinnost, aby písemná plná moc byla předložena v originále nebo v ověřené kopii, a ani nespojuje účinky zastoupení teprve s předložením plné moci v této podobě. Dle § 33 odst. 1 správního řádu platí, že si účastník může zvolit zmocněnce; zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce. Plná moc, resp. průkaz plné moci, je prohlášením zmocnitele především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna, a dokládá, že účastník správního řízení se dohodl na svém zastoupení a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva. Obsahem průkazu plné moci pak musí být pouze uvedení osoby zmocněnce, konkrétní rozsah zmocnění, okamžik, od kterého platí, a podpis zmocnitele.

V předmětném případě byla ke včasnému odporu přiložena plná moc obsahující veškeré náležitosti kromě podpisu zmocnitele. Za takové situace však nelze bez dalšího vycházet z předpokladu, že neexistuje vůle zmocnitele zmocněnce pověřit zastupováním

v předmětné věci a že byl úkon učiněn osobou zcela nepříslušnou. Otázku, zda ke zmocnění došlo, či nikoliv musí správní orgán postavit na jisto. Stejně jako v případě, že byl učiněn úkon osobou odlišnou od účastníka řízení jeho jménem bez doložení zmocnění, tak i předložení plné moci, na které absentuje podpis zmocnitele, je vadou podání, kterou je možno odstranit. V ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu je uvedeno, že nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. V daném případě tedy postupoval žalovaný zcela správně, když podatele, tedy osobu vystupující v pozici zmocněnce, vyzval, aby doložil řádně podepsanou plnou moc. Takto postupoval žalovaný zcela v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29.1.2015, č.j. 10 As 266/2014-32, kde je konstatováno, že odstranění vad měl být vyzván prvně zmocněnec. V témže rozsudku je však rovněž uvedeno následující: „*když však zmocněnec nereaguje a s ohledem na okolnosti věci je zřejmé, že zastoupení je vysoce pravděpodobné, je na místě odstranit absenci doložení plné moci také prostřednictvím samotného účastníka řízení (zmocnitele)*“. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaný sám ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že Ing. M. J. je osobou, která zastupuje účastníky v přestupkových řízeních velice často, lze vycházet z toho, že zastoupení v předmětné věci bylo možno chápat jako velice pravděpodobné. Výzva k odstranění vad podání tedy měla v případě nečinnosti zmocněnce být doručena rovněž samotnému zmocniteli.

Nutnost informovat o podání učiněném třetí osobou i samotného účastníka řízení rovněž vyplývá i z ustanovení § 34 odst. 4 správního řádu. V tomto ustanovení je uvedeno, že správní orgán může uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem za úkony učiněné zástupcem, jestliže o to účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi; o uznání úkonů rozhoduje správní orgán usnesením; nevyhoví-li podateli, oznamuje usnesení pouze jemu. Účastník řízení musí být informován o úkonu učiněném případně třetí osobou bez řádného zmocnění, aby případně mohl využít postupu dle výše citovaného ustanovení § 34 odst. 4 správního řádu.

V daném případě však žalovaný na svou povinnost vyzvat samotného žalobce jako zmocnitele k odstranění vad podaného odporu zcela rezignoval a výzvu na odstranění vad podání ve smyslu § 37 odst. 3 správního řádu mu nezaslal. Za situace, kdy nebylo najisto stanoveno, zda byl uplatněn včasný odpor, nemohl žalovaný bez dalšího presumovat, že příkaz ze dne 5.3.2015 nabyl právní moci.

Kopie podepsané plné moci ze dne 16.3.2015, kterou žalobce zmocnil Ing. M. J. k podání odporu proti předmětnému příkazu, byla žalovanému doručena dne 14.7.2015. Nejpozději ke dni 14.7.2015 byla tedy pochybnost správního orgánu o zastoupení žalobce při podání odporu odstraněna a mělo být pokračováno ve správním řízení s tím, že předmětný příkaz byl včasným doručením odporu zrušen. Žalovaný i poté však zůstal zcela nečinný.

Výše uvedené závěry soudu korespondují i se závěry Nejvyššího správního soudu uvedenými v rozsudku ze dne 19.11.2015, č.j. 1 As 100/2015-59, ve kterém soud rozhodoval ve věci postupu správního orgánu v případě pochybnosti o zastoupení při předložení pouhé kopie plné moci. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud konstatoval, že pro doložení zmocnění je v zásadě dostačující předložení i prosté kopie plné moci. Následně se zabýval otázkou postupu správního orgánu, pokud v odůvodněných případech bude mít pochybnosti o zastoupení i po předložení kopie plné moci. Nejvyšší správní soud uvedl: „*Poněvadž v nyní*

projednávané věci správní orgán vyzval k prokázání zmocnění předložením originálu plné moci pouze údajného zmocněnce, navíc bez uvedení jakýchkoli důvodů odůvodňujících jeho pochybnosti, odňal stěžovateli právo účastnit se řízení, neboť se zástupcem stěžovatele nejednal a jeho podání považoval za podání učiněná třetí osobou, nemající relevanci pro projednávanou věc. Stěžovatel se však domníval, že je v řízení zastoupen Ing. Jarošem. Takový postup správního orgánu nelze akceptovat, navíc za situace, jsou-li ze spisu evidentní indicie, že údajný zmocněnec je o věci plně informován, a je tedy nanejvýš pravděpodobné, že jedná za účastníka řízení, a nikoliv sám za sebe. K otázce formy plné moci postačující k prokázání zastoupení Nejvyšší správní soud uzavírá, že kopie plné moci je zásadně dostatečná. Má-li pak o existenci zmocnění správní orgán důvodné pochybnosti, je na místě vyzvat (údajného) zmocněnce k doložení originálu plné moci. Za situace, že zmocněnec nepostaví otázku zastoupení najisto, nelze bez dalšího pokračovat v řízení, ale je nutné vyzvat k prokázání existence zmocnění také zmocnitele, jenž je jediný s to udělení plné moci potvrdit nebo vyvrátit.“

K otázce typu použité žaloby soud uvádí, že za dané situace vyhodnotil, že žalobce se zcela oprávněně obrátil na soud se žalobou na ochranu proti nečinnosti dle § 79 a násl. s.ř.s., neboť tento postup byl jediným možným způsobem, jak se domoci pokračování ve správním řízení a vydání meritorního rozhodnutí. K této otázce se vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 29.1.2015, č.j. 10 As 266/2014-32, kde uvedl: „V případech, kdy prvostupňový správní orgán dospěje k závěru, že jím vydaný příkaz nabyl právní moci, avšak účastník je přesvědčen, že podaný odpor způsobil zrušení napadeného příkazu [může se jednat o spor o existenci odporu, o včasnosti odporu nebo o podání odporu osobou (ne)oprávněnou], nastane situace, ve které nemůže dojít ke „kontrolě“ ze strany nadřízeného správního orgánu ve smyslu § 92 správního řádu. Není rovněž možné, aby takový účastník napadl samotný příkaz řádným opravným prostředkem – odvoláním (§ 81 odst. 1 správního řádu); dle zákona jediným možným řádným opravným prostředkem proti příkazu je odpor podaný proti nepravomocnému příkazu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, č.j. 1 As 51/2013-58). Účastníku proto zbývá jediná možná smysluplná a efektivní obrana v jeho situaci, a sice brojit proti „nečinnosti“ prvostupňového správního orgánu, neboť v takové situaci je podstatou tvrzení účastníka, že jeho včasný odpor způsobil zrušení příkazu, avšak prvostupňový správní orgán nepokračoval ve správním řízení a nevydal rozhodnutí ve věci.“

Z výše uvedených důvodů soud posoudil žalobou jako důvodnou, a v souladu s § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku.

Pro úplnost soud podotýká, že v daném případě se jedná o skutkově odlišnou věc oproti případu, vedeném pod sp. zn. 15 A 66/2015, kde byl samotný nosný e-mail zaslaný v rámci správního řízení prakticky prázdný a zasílaný odpor byl připojen k tomuto e-mailu pouze jako nepodepsaná příloha. Oproti tomu v daném případě byl samotný odpor obsahující veškeré potřebné náležitosti obsažen i rovnou v samotném nosném e-mailu, který byl řádně elektronicky podepsán a spor byl pouze ohledně doložení řádného zmocnění k podání odporu.

Lhůtu pro vydání rozhodnutí stanovil soud ve lhůtě 60 dnů, přestože žalobce se ve svém návrhu domáhal vydání rozhodnutí ve lhůtě 30 dnů, neboť dle soudu jsou v daném případě, kdy se jedná o projednání přestupku a je nutno ve věci nařídit ústní jednání, splněny podmínky pro prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí ve smyslu § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu. Takto stanovená lhůta odpovídá požadavku uvedenému v ust. 81 odst. 2 in fine s.ř.s.

Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 19 297,50 Kč, která se skládá z částky 2 000,- Kč za soudní poplatek za podání žaloby, z částky 12 400,-Kč za čtyři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100,-Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění od 1.1.2013 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby a podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d), účast na jednání dne 18.5.2016 - § 11 odst. 1 písm. g)]; z částky 1 200,-Kč za čtyři s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., z částky 250,- Kč za promeškaný čas podle § 14 odst. 1 písm. a) a § 14 odst. 3 advokátního tarifu (5 x půlhodina po 100,- Kč - kráceno na jednu polovinu), z částky 445,50 Kč za cestovné (cesta osobním automobilem na jednání soudu z Prahy do Ústí nad Labem a zpět – 2x79,4 km při průměrné spotřebě 5,9 litrů benzínu na 100 km – kráceno na jednu polovinu) a z částky 3 002,- Kč odpovídající 21% DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku. Právnímu zástupci žalobce byly přiznány jako účelně vynaložené náklady řízení náhrady za zmeškaný čas a za cestovné pouze v poloviční výši oproti požadované výši, neboť právní zástupce se účastnil dne 18.5.2016 u zdejšího soudu ještě dalšího jednání soudu vedeného pod sp. zn. 15 A 94/2015. Náhrady za promeškaný čas a za cestovné se tak rovnoměrně rozkládají mezi tato dvě samostatná řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 18. května 2016

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová